

af Esbjerg Havn. Jeg er enig med det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgkreds deri, at det er en Fejl, at man har ofret store Summer paa at ombygge og uddybe Dokhavnen og ladet den vedblive at være Dokhavn. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har haft den Tanke fremme her for, men det har jeg i alt Fald. Jeg har udtalt min store Tvivl i saa Henseende, men det har man imidlertid ikke taget Hensyn til. Men hvad jeg ikke er enig med det ærede Medlem i, er, at han mener, at der kan komme noget godt ud af de Anlæg, der foreslaas ind mod Land Øst og Syd for Esbjerg By. Hvis man vilde udsætte en Præmie for at finde det mest upraktiske og mest naive tekniske Anlæg af Vandbygningskunst, som nogen Sinde er udført her i vort Land, vilde Præmien vistnok tilfalde det Anlæg, som er udført her, og som gaar ud paa, at Skibe, som kommer ude fra og skulle benytte Bolværterne, som ere byggede bag ved det skarpe Hjørne, skulle dreje bogstavelig talt i en ret Vinkel omkring Bolværts-hjørnet, der er bygget i en ret Vinkel. De skulle dreje 90 Gr. i et smalt Sejløb, som absolut ikke er til at dreje i. Det er i den Grad upraktisk anlagt, at jeg vanstelig tænke mig, at her kan ske en videre Udvikling. Jeg er derfor fuldstændig enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det ikke vil være heldigt at anvende flere Penge der. Jeg kunde unde den, der først har undfanget Tanken til dette Anlæg, at han ikke skulde bestille andet hele sit Liv end at føre Skibe ind til og ud fra dette Bolværk. Jeg vil i alt Fald haabe, at hvad man end gør ved Esbjerg Havn — og jeg tror, at der ret snart maa gøres en Del til Trods for de store Udgifter, der ere anvendte, efterjorn de ikke ere anvendte paa den heldigste Maade, fordi de ere gaaede i Dokhavnen —, hvad man end gør, vil jeg indtrængende fraraade at anvende flere Penge paa Anlægget mod Øst, da det er absolut forfejlet. Det har glædet mig, at det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgkreds er enig med mig i, at den projekterede Fisserihavn er alt for lille. Den har desuden den Ejendommelighed, at medens der ligger Vandarealer i Guds Belsignelse, saa meget man vil, projekterer man en lille Havn paa den Maade, at den skal graves ind i et kunstigt anlagt Dige af, saa vidt jeg ved, 19 Fods Kroneshøjde. I Stedet for at indtage det Vandareal, uden for Diget, hvor der dog er 3—4—5 Fods Dybde eller mere, og som ingen Ting koster og uddybe dette, vil man bygge en Havn ved at

grave ind i et 15—16 indtil 19 Fod højt Dige for at lægge Havnen der, det er mig ubegribeligt, det gaar langt over min Forstand. Jeg vil endnu en Gang indtrængende anbefale, at man ikke bygger en Fisserihavn ved Esbjerg paa den Maade, og af saa ringe Størrelse, det gaar dog ikke an.

Naberg: Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning, at det er ikke min Hensigt at opholde Tinget ved at komme ind paa at svare det ærede Medlem paa de Udtalelser, der nys fremkom, hvorimod jeg tager alt Forbehold til senere.

F. Bøjsen: Inden Forhandlingen slutter, ønsker jeg at henvende en Tak til den højtærede Konseilspræsident i Anledning af hans Udtalelse i Gaar, og særlig fordi det er lykkedes at opnaa et saa sjældent Resultat, nemlig at saa en fuld Anerkendelse fra en politisk Forespørger. Jeg for mit Vedkommende har ganske vist, som jeg forleden til- lod mig at udvilde her i Tinget, ikke været i Tvivl om, hvorledes den højtærede Konseilspræsidents tidligere Erklæring maatte forstås, og hvorledes Ministeriets Stilling i det hele maatte antages at være, men hvad jeg nu til Slutning ønsker at understrege og særlig takke den højtærede Konseilspræsident for, er dette, at han saa udtrykkeligt og stærkt har betonet, at den Stilling, Ministeriet indtager over for det her saa meget omdebatterede Spørgsmaal, har Ministeriet indtaget lige siden dets Tilblivelse. Dette har den højtærede Konseilspræsident betonet med megen styrke, og jeg tror endogsaa, at man kan læse af hans Tale, at det har været den højtærede Konseilspræsident magtpaaliggende at betone dette Hensyn særlig stærkt. Jeg vil i den Henseende gøre opmærksom paa den Sætning, der følger efter Erklæringen om Regeringens Mission i Tilfælde af, at en Finanslovskonflikt atter skulde indtræde. Den højtærede Konseilspræsident udtalte sig da saaledes: „Der har for mig ikke nogen Sinde kunnet være nogen Tvivl om, at dette maatte være Ministeriets Stilling, thi ellers var det ikke et alvorligt Tilbud, der var stet fra Ministeriets Side, om at søge at komme ind i regelmæssige Tilstande.“ Denne Opfattelse har jeg, som sagt, bestandig næret, og jeg takker den højtærede Konseilspræsident, fordi den saa tydeligt er kommen frem fra hans Side.

C. Sage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.